PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Ważne orzeczenia Sądu Najwyższego.

Ostatnio wydane.

Waloryzacja: Spadek złotego nie daje podstawy do zastosowania przepisów o niesłusznem wzbogaceniu się (S. N. V. 30/26).

Należność prawomocnie przyznana z uwzględnieniem spadku marki polskiej w dacie wydania wyroku, ulega przerachowaniu, na złote tej daty (S. N. I. 1945/25)

Roszczenie o zwrot kaucji gotówkowej, może być przeliczone według pełnej stawki art. 2 (tj. nawet do 100 proc.). Rozp. o przerachowaniu (S. N. III. 1146/25)

Egzekucja: Klauzula egzekucyjna wydana przez Sąd b. zaboru rosyjskiego, nie może być w Małopolsce wykonana (S. N. III. r. 81/26).

Uwaga; Wyrok ten uważa Małopolskę lub Wielkopolskę za zagranicę i niedopuszcza tu egzekucji na podstawie wyroków z innej dzielnicy. Wyrok ten utrudnia zbliżenie gospodarcze i zespolenie dzielnic pod względem gosp. Pożądane by było ze względu na doniosłość tej sprawy — plenarne orzeczenie N. S.

Ochrona lokatora (z P. i H. str. 1446). Pełny komplet Izby III. Sądu Najw. (dla b. zaboru austr.) ustalił Nr. 1296/25, iż umowa o najem placu składowego, oddanego najemcy na cele handlowe wraz ze znajdującym się na nim torem przemysł. tudzież budynkiem administracyjnym i mieszkalnym, podlega przepisom o ochronie lokatorów.

Orzeczenie Sądu polubownego. Izba III. Sądu Najwyższego (dla b. zaboru austrjackiego) ustaliła (Nr. 398/26), iż odmówienie podpisu orzeczenia Sądu polubownego przez jednego z sędziów polubownych, nie powoduje nieważności orzeczenia, jeśli strony upoważniły w układzie kompromisarskim, na wypadek ustąpienia jednego z sędziów, dwóch innych sędziów do wydania orzeczenia.

Opinja misji prof. Kemmerera o naszym systemie podatkowym.

(Wyciąg z oryginalnego sprawozdania)

System **patentów handlowych** cechuje pewna chaotyczność; misja Prof. Kemmerera **nie rozumie zasady, na której opiera się klasyfikacja przedsiębiorstw.** Widocznie intencją było zgrupowanie największych przedsiębiorstw w rozmaitych dziedzinach handlu. **Przeprowadzenie jej jest jednak co najmniej nieodpowiednie. Misja uważa dalej podatek od obrotu za nieodpowiedni. Podatek od obrotu obciąża nierównomiernie przedsiębiorstwa, które mu podlegają i w ten sposób narusza podstawowe zasady zdrowego opodatkowania** a to dlatego, że zachodzą wielkie różnice pomiędzy rozmaitemi branżami handlu czy przemysłu a nawet pomiędzy poszczególnemi przedsiębiorstwami jednej branży. **Ustawa sama powinna być znowelizowana gruntownie** w celu uproszczenia, usunięcia prób skomplikowanych i zróżniczkowań spotykanych obecnie w ustawie. **Ustawa napisana jest językiem trudnym z niepotrzebnemi powtórzeniami i zbyt skomplikowanem zróżniczkowaniem.**

Zdaniem misji, wykupywanie świadectw przemysłowych powinno dotyczyć przedsiębiorstw najmniejszych. **Pod. obrotowy powinien być pobierany tylko od przedsiębiorstw, nie opłacających świadectw przemysłowych, czyli że żadne przedsiębiorstwo nie płaciłoby jednocześnie podatku obrotowego i za świadectwo przemysłowe.**

W związku z uchyleniem pod. od obrotu w stosunku do przedsiębiorstw najmniejszych, **winna uledz rewizji skala cen świadectw przemysłowych.** Należy dalej wprowadzić jednolitą skalę podatkową dla pod. od obrotu w miejsce zróżniczkowanych opłat.

Zdaniem misji, **należałoby na rolnictwo rozciągnąć podatek obrotowy,** gdyż podatek gruntowy jest za niski i musi być w jakikolwiek sposób podniesiony. Następnie proponuje misja obowiązek Komisyj Odwoławczych, aby w ciągu 3-ch miesięcy załatwiały odwołania i zwracały nadpłacone podatki w szybszem tempie.

Misja proponuje dalej, **aby wszelkie księgi handlowe, o ile nawet nie są porządnie prowadzone, jednak w taki sposób, że na ich podstawie można ustalić dochód brutto przedsiębiorstw, były przyjmowane jako dostateczny dowód** (vide Orzeczenie Najw. Trybunału — w tym numerze, str. 7).

Wytyka dalej niezgodność w definicji kupca lub agenta komisowego między kodeksem handlowym niemieckim i austrjackim a ustawą przemysłową.

Misja poddaje dalej ostrej krytyce dotychczasowy pod. majątkowy. Kontyngent tego podatku był za wielki a uiszczenie nakazane w zbyt krótkim czasie. Od społeczeństwa wymagano za wiele.

Sumy były uiszczane z bieżącego dochodu lub z kapitału obrotowego.

Misja krytykuje **wadliwy system pod. dochodowego.**

Drugim zarzutem przeciwko polskiej ustawie jest to, że zasada **wyłączenia** od podatku, nie jest dobrze rozważona. **Klasa włościańska wskutek wysokiego minimum egzystencji nie opłaca podat. dochodowego a art. 15 ustawy zwalnia małorolnych, posiadających nie więcej jak 15 ha gruntu. Podwyższenie minimum egzystencji od płac (2.500 Zł) i wspomiany art. 15 mają na celu jak najbardziej ograniczyć liczbę osób podległych podatkowi.**

Trzeci zarzut skierowany jest przeciwko rozróżnieniu pomiędzy zapracowanymi czyli nieufundowanymi dochodami a wszelkimi innymi.

Czwartym zarzutem przeciwko obecnej ustawie jest to, że skale stawek są zanadto zróżniczkowane. a jeśli chodzi o dochody wyższe, prawdopodobnie przekraczają granice maksymalnych wpływów skarbowych.

Uwagi redakcji. Zamieszczając w krótkich rzutach tezy misji prof. Kemmerera — zapytujemy czytelników — czy znajdują tu jedno zdanie krytyki, któregobyśmy od lat aż do znudzenia w naszem piśmie nie powtarzali.

Powtórzenie tego przez misję prof. Kemmerera, kosztowało nas 130.000 dolarów, ale z chęcią zgodzilibyśmy się dać misji 10 razy tyle, gdyby — choć część tych wskazań, rząd nasz w dziedzinie podatków — w życie wprowadził.

Ale jak się zdaje — misja swoje — a komisje, które orzeczenia te badają — swoje — a pokutująca u nas Grabszczyzna, z patentami, karami za zwłokę, zwolnieniem włościan od podatków itp. — także swoje.

Zastój.

Po kilku miesiącach względnego ruchu w handlu, mamy jesień, o zwiększającym się z dnia na dzień zastoju. Przyczyn tego zastoju szukać należy w wyjątkowej **zmianie aury** u nas, w ciągle wzrastającej **drożyźnie artykułów** codziennej potrzeby. Kupiec jako taki stoi bezradny wobec tej sytuacji. Kupcy przygotowali się na jesień, zakupili towar na kredyt, obecnie mają płatności, lecz nie ma utargów.

W całym szeregu artykułów, skazanych na mody, pozostałe zapasy z dnia na dzień tracą na wartości, a w niektórych wypadkach stały się już nawet bezwartościowymi. Straty w tych branżach są oczywiście olbrzymie a czy i kiedy nastąpi zmiana obecnego zastoju, nikt przewidzieć nie potrafi.

Miesiąc grudzień, w najlepszym razie jest miesiącem zbytu na korzenie i artykuły żywnościowe albo na tanie podarunki gwiazdkowe. Pytaliśmy się kupców, dlaczego w takiej sytuacji nie korzystają z doświadczeń Zachodu, gdzie kupcy nawet w czasach zastoju przyciągają konsumentów do swojego przedsiębiorstwa przez żywo rozwiniętą **propagandę inseratową.** Odpowiedzi, którą otrzymaliśmy, nie chowamy pod korzec, chociaż jest **zawstydzającą.** Wykazali nam bowiem kupcy ci, że w roku 1925, gdy wskutek stagnacji starali się zapomocą ogłoszeń w gazetach ożywić swoje przedsiębiorstwa, otrzymali **olbrzymie wymiary podatkowe,** a gdy zasięgnęli informacji w Urzędzie skarbowym, co spowodowało Urząd do tak olbrzymich wymiarów, referent skarbowy wyciągnął cały fascykuł, w którym Urząd Skarbowy skrupulatnie zbierał **wyciągi ogłoszeń w gazetach** i na podstawie tych ogłoszeń argumentował, że jeśli się ma na ogłoszenia, musi się również mieć utargi, a skoro się ma utargi, musi się płacić podatki. Nie wiemy zaprawdę, co krytykować w tej odpowiedzi, mówi ona sama za siebie!

Kupiectwo atoli jest w ten sposób ubezwładnione. Wyjechać zagranicę nie można, w kraju jest zastój, ożywić swego przedsiębiorstwa nowoczesnemi metodami, jakiemi są inseraty, ogłoszenia itd. nie może, mimo, że Rząd ciągle i na każdym kroku podkreśla swoje zrozumienie dla sfer gospodarczych i ich obecnej sytuacji, że nie chce niczego oddziedziczyć ze sławnej grabszczyzny itd. Stwierdzić jednak musimy, że nic faktycznie w tym trybie się nie zmieniło, prócz ładnych słów jednego lub drugiego ministra.

Zastój obecny jest groźny, gdyż w ostatnich miesiącach wskutek stabilizacji złotego pożyczało się towar na kredyt i to w dosyć znacznych kwotach, płatnych za 2 lub 3 miesiące, terminy płatności się zbliżają a skoro utargów niema, a kredytu gotówkowego dla średniego handlu również niema, **stanąć możemy jednego dnia przed nową falą bankructw.**

Co przemawia przeciw handlowi ratalnemu.

Bezspornem jest, że siła komsumcyjna ludności Europy środkowej od wybuchu wojny zmalała, tak samo nie ma dwóch zdań, że między ludnością zamieszkującą środkową Europę, **konsumpcja ludności polskiej** wskutek wadliwej polityki inflacyjnej, sanacyjnej, sanacji tej sanacji itd. nawet na artykuły codziennej potrzeby **zmalała do minimum.**

Bezsprzecznem również jest, że po wojnie konsument nawet ubogi, chce się ubrać modnie i często ubiera się bodaj w sztuczny jedwab lub materjał imitujący gatunek daleko lepszy a nie ubierze się niemodnie, choćby mu dano nawet materjał w najlepszym gatunku. Te wszystkie przesłanki dają nam obraz tego, że nie mamy tu do czynienia z tym samym sposobem myślenia co przed wojną i dlatego **musi się kupiectwo przystosować do tych zmienionych zapotrzebowań konsumenta.**

Kupiec, który zakupuje towar modny w większych ilościach, **a nie ma na nie odpowiedniego zbytu, traci cały kapitał** inwestowany w pozostałych zapasach. Przyczyną małego zbytu jest zupełnie **znikoma** konsumcja. Ludność chciałaby wszystko nabyć lecz nie posiada ku temu środków i na tem tle rozwinął się w ostatnich 2—3 latach **handel ratalny.** Urzędnik niższych dykasterji, ba nawet i wyższych, z powodu niskich poborów, nie ma możności dysponowania takiemi sumami, jakie są mu potrzebne dla zaopatrzenia siebie i rodziny swojej w odzież, obuwie, urządzenia domowe za gotówkę. Na raty zaś pożycza się u nas nie tylko węgiel i odzież lecz nawet chusteczki do nosa, a z powodu tego, że wszystkie te towary zakupione na raty są w cenie daleko droższe aniżeli kupione za gotówkę, osłabia się przez to więcej siłę nabywczą naszych konsumentów, co w konsekwencji prowadzi do ich niewypłacalności. Przez jakiś czas, zupełnie są konsumenci ci pozbawieni możności nabycia czegokolwiek, gdyż muszą płacić raty miesięczne, za wzięty częstokroć na chwilowe potrzeby towar a nieodzowna konieczność nabycia ar-

tykułów żywnościowych lub t. p. powoduje niepunktualne wywiązanie się ze swoich zobowiązań wobec kupca, co znów powoduje tego ostatniego do dochodzenia swoich pretensji na drodze sądowej.

Zachodzi pytanie czy finansowanie z góry odnośnych konsumentów (specjalnie na raty), jest w dzisiejszych czasach wskazanem, skoro kredyt u nas jest tak bardzo drogi, skoro inkasent i agent zabierają znaczny procent wartości towaru, co siłę konsumcyjnę naszej ludności osłabia. Oczywiście przy towarach droższych, lepszych, jeszcze więcej wyczerpuje się możność płatniczą danego konsumenta, co znowu kupca przy drogiem regie i bardzo drogim kredycie pociąga do bankructwa. Nie ludźmy się chwilową dobrą konjunkturą u niektórych firm, sprzedających towar na raty. Należy się z całą stanowczością przeciwstawić handlowi ratalnemu u nas, chociażby nawet ratalny handel na Zachodzie dawał dobre rezultaty, gdyż ogólne podłoże gospodarcze, warunki kredytu, wysokość płac urządniczych i t. d. są tam zupełnie inne niż u nas, znacznie pomyślniejsze, a przeszczepionie metod handlowych z krajów ekonomicznie zdrowych na grunt odpowiednio nie przygotowany — grozi kupiectwu wielkiem niebezpieczeństwem.

Sądy pracy.

W dniu 18 bm. odbyła się w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie konferencja przedstawicieli przemysłu i handlu z delegatem Ministerstwa pracy i opieki społecznej radcą ministerjalnym Zbigniewem Skokowskim. W konferencji tej brali udział reprezentanci sfer gospodarczych, a Krak. Stow. Kupców zastępował Prezes r. Schechter.

Przedmiotem konferencji było zamierzenie Ministerstwa pracy i opieki społecznej przeszczepienia instytucji sądów przemysłowych na te ośrodki przemysłowe w Państwie, które dotąd tego rodzaju instytucji nie posiadają. Równocześnie zamierzają sfery rządowe poddać rewizji wspomnianą instytucję, która nosić będzie miano **sądów pracy.**

Organizacja sądów tych ma być analogiczną do obecnie funkcjonujących sądów przemysłowych, tj. postępowanie ma być kolegjalne pod przewodnictwem sędziego zawodowego, przy współudziale asesorów z pośród pracodawców i pracobiorców. Rozważana jest myśl zaniechania obsadzania stanowisk asesorami drogą wyborów i wprowadzenia nominacji na skutek przedstawień miarodajnych instytucji i zrzeszeń.

Ważną nowością, projektowaną przez Ministerstwo, jest ześrodkowanie we wspomnianych sądach całości spraw, związanych z ustawodawstwem społecznem, a więc rozpatrywanie nietylko zatargów natury cywilnej, ale także orzecznictwo w sprawach karnych o przekroczenia przepisów socjalnych.

W dążności ujęcia całokształtu zagadnień socjalnych w jednych rękach, Ministerstwo rozważa myśl przeniesienia do sądów pracy także działalności pojednawczej i zapobiegawczej, przeciw ostrym formom zatargów pracy z kapitałem.

Daleko sięgającą reformą jest również zamiar rozszerzenia ingerencji wspomnianych sądów na wszystkie formy umowy o pracę, nie wyłączając zawodów tego rodzaju, jak adwokatury, lecznictwo i szpitalnictwo, samorządów i administracji państwowej.

O zmianę dotychczasowego systemu podatkowego oraz kredytu dla drobnego kupiectwa.

U Ministra Skarbu oraz przewodniczącego komisji zreformowania systemu podatkowego p. K. Góry zjawiła się delegacja Centralnego Związku drobnego kupiectwa żydowskiego, przedstawiając cały szereg jego postulatów. W szczególności omawiane były sprawy podatku obrotowego, który w obecnej formie niszczy drobne kupiectwo; delegacja domagała się pobierania tego podatku u źródła a aż do czasu wprowadzenia gruntownych zmian w tym podatku — obniżenia stopy procentowej od obrotu w handlu drobnym do 1 proc. zaś dla artykułów spożywczych do pół procent. Delegaci domagali się również przeklasyfikowania przedsiębiorstw handlowych a to w kierunku określenia wysokości patentu tychże na podstawie dokonanych obrotów a nie mechanicznie jak dotychczas. Poruszono również sprawę cofnięcia okólnika Warszawskiej Izby Skarbowej w sprawie niewydawania świadectw przem. na handel jarmarczny na Pomorzu, Wielkopolsce i Małopolsce, przewlekłą procedurę przy umarzaniu zaległych podatków, sprawę podatku dochodowego za rok 1926 który szablonowo wymierzany, zniszczyć może egzystencję najbiedniejszych i domagała się rozłożenia podatku dochodowego na dwie raty bez policzenia odsetek; sprawę znowelizowania ustawy o podatku majątkowym, sprawę ryczałtu dla drobnych przedsiębiorstw IV. kat., rozszerzenia jawności postępowania wymiarowego (okólnik 175) w kierunku wydawania podstaw wymiaru za II. półr. 1925 podatku obrotowego przed rozpatrzeniem spraw przez Komisje Odwoławcze. Poruszono również sprawy zaniechania egzekucji wobec najbiedniejszych płatników i umorzenia zaległości emigrantom, udającym się zagranicę w celach zarobkowych oraz sprawę przyznawania kredytów państwowych dla drobnego kupiectwa. Minister po wysłuchaniu delegacji, przyrzekł rozpatrzeć wręczone memorjały i wziąć pod rozwagę postulaty drobnego kupiectwa przy opracowaniu odpowiednich zmian przez Komisję nowelizacyjną.

Nowa ustwa stemplowa.

Ważne dla każdego kupca.

Dokończenie.

Pokwitowania z odbioru pieniędzy, papierów wartościowych i innych przedmiotów wartości do 50 Zł wolne od opłaty, **przy wartości wyższej zawsze 20 gr.**

Do uiszczenia opłaty obowiązana jest osoba, która wydaje pokwitowanie przy jej wydaniu w ten sposób, że kasuje stemple, przepisując je końcowymi lub początkowemi wyrazami tekstu albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą.

Inne potwierdzenia odbioru podlegają opłacie jak rachunki (vide niżej).

Pokwitowania otrzymania zadatku zawarte w umowie, której dotyczy zadatek, są wolne od opłaty.

Wolne od opłaty są nadto:

1) Pokwitowania, wydane w obrocie wewnętrznym jednego i tego samego przedsiębiorstwa (np. skład stwierdza, że otrzymał z fabryki towary itp.);

2) Pokwitowania, tyczące się uiszczenia podatku, kary pieniężnej, daniny albo zwrotu nienależnie uiszczonej daniny lub kary;

3) Pokwitowania, sterdzające odbiór pensji służbowej lub poborów;

4) Pokwitowania, stwierdzające uiszczenie sumy należnej z weksla, czeku i inne mniej ważne.

Poręka. Pismo, stwierdzające udzielenie poręczenia, podlega zasadniczo opłacie 3 Zł.

Protokół. Spisany przez Urząd państwowy, a zastępujący podanie, podlega tej samej opłacie co podanie (vide str. 4 punkt 6 Nr. 47 P. K.).

Prolongata czyli umowa o przedłużeniu terminu płatności długu (prolongacja wekslu, reszty ceny kupna, pożyczki itp.) jest wolna od opłaty, jeżeli uiszczono już opłatę od długu, którego płatność przedłużono. (Dotąd płacono w Małopolsce przy prolongacie tę samą należność, co przy pierwotnej umowie).

Przekazy. W czasach przedwojennych były one o wiele bardziej stosowane w obrocie handlowym jak obecnie, mają one formę wekslu, tylko w tekście nie ma słowa „weksel" i nie mają mocy wekslowej; są **wtedy wolne od opłaty, jeżeli:**

a) zawierają zlecenie wypłaty z rachunku bieżącego (np. posiadacz konta w banku daje polecenie, aby na jego rachunek wypłacono trzeciej osobie jakąś kwotę;

b) przekaz jest płatny najdalej **w tygodniu po dacie wystawienia,** jeżeli ta data nie jest późniejsza niż dzień doręczenia przekazu uprawnionemu (np. dłużnik przesłał 2/XII: przekaz wierzycielowi, wystawiony 1/XII., a płatny 8 grudnia: czyli tylko wtedy jest przekaz wolny od opłaty stemplowej, jeżeli bieg jego wynosi 7 dni. (Dotąd opłacał taki przekaz należytość jak weksle a przepis niniejszy stanowi ulgę w obrocie handlowym).

Wszystkie inne przekazy (z nielicznymi wyjątkami) podlegają opłacie **3 pro mille.** Wolne od opłaty są jeszcze przekazy, przy których ani przekazujący ani dłużnik nie są kupcami.

Rachunki.

1) **Co to jest rachunek:** pod względem stemplowym uważa się za rachunek pismo, wystawione przez sprzedawcę lub osobę zobowiązaną do świadczenia usług, które stwierdza całkowite lub częściowe wykonanie umowy przez wystawcę rachunku i wymieniające należną kwotę za sprzedaż rzeczy ruchomej lub świadczone usługi. Obojętne jest czy rachunek jest podpisany czy wystawionym jest na formularzu firmowym itp.

Z tego wynika, że tak zwana **konsygnacja,** to znaczy zestawienie ilości towarów i ceny, na której nie uwidoczniono jednak łącznej należności za sprzedany towar, nie podlega opłacie stemplowej

Rachunek oznaczony jako **odpis, podlega również tej samej opłacie.** Zaznaczamy jednak, że kopja rachunku, (wtóropis), od którego uiszczono już opłatę stemplową, jest wolna od ponownej opłaty.

W zasadzie rachunki są wolne od opłaty stemplowej jednakże rachunki, wystawione przez przedsiębiorstwo podlegające podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionemu od tego podatku, opłacają należytość, którą poniżej podajemy — albo rachunki wystawione przez inne osoby a przeznaczone dla przedsiębiorstw jak wyżej.

Tak zwane rachunki pozorne (pro forma, Vorfaktur) nie podlegają opłacie stemplowej; samo oznaczenie jednak w ten sposób rachunku nie wystarcza, lecz rachunek musi mieć rzeczywiście na celu jedynie poinformowanie odbiorcy o cenie towaru. Wolne od opłaty są rachunki kupna lasu na wyrąb, również rachunki stwierdzające należność pracownika wobec służbodawcy, rachunki aptekarzy, umieszczone na receptach, rachunki szpitali co do kosztów leczenia.

Wyciąg z rachunku bieżącego opłaca 20 gr.

Opłatę stemplową uiszcza się jedynie przez naklejenia znaczkami stemplowemi; sposób kasowania jak wyżej. Stempel winien uiścić wystawca przed wydaniem rachunku. **Od rachunku sporządzonego zagranicą,** należy uiścić opłatę w ciągu **trzech tygodni** od daty otrzymania faktury.

Wysokość opłat przy rachunkach.

Przy należności	do 20 Zł........	wolne od opłaty
	od 20 do 50 Zł	10 gr
	od 50 do 100 „	20 „
	od 100 do 150 „	30 „
	od 150 do 200 „	40 „
	od 200 do 250 „	50 „
	od 250 do 300 „	60 „

itd. każde 50 Zł opłaca 10 gr.

Każdy pełny 1000 opłaca więc 2 Zł, a każda pełna setka 20 gr.

Świadectwa. Podlegają w zasadzie opłacie 3 Zł.

Wolne od opłaty są w tych wypadkach, w których podaliśmy (vide str. 4 Nr. 47 P. K.), że podania są wolne od opłaty stemplowej, ponadto wolne od opłaty są świadectwa szkolne.

Świadectwa wydane przez Sądy, podlegają opłatom sądowym.

Weksle. Przepisy te, z którymi każdy ma prawie codziennie do czynienia, podajemy szczegółowo, zaznaczając na wstępie, że są one łagodniejsze od dotychczas obowiązujących.

1) **Wekslem wedle ustawy stemplowej** jest dokument, który zawiera w tekście nazwę „weksel" i podpis choćby jeden (czy to wystawcy, akceptanta lub żyranta). Chociaż weksel ten wedle ustawy wekslowej jest nieważny, to jednak podlega opłacie stemplowej. Natomiast jeżeli na blankiecie wekslowym pustym (gdzie nie ma słowa weksel) znajdują się podpisy, to dokument taki wedle ustawy skarbowej nie podlega opłacie stemplowej;

2) **Kto jest obowiązany do uiszczenia opłaty stemplowej.** Obowiązani są **solidarnie** (a więc każdy w całości) wystawca, remitent, wszyscy dłużnicy wekslowi,

żyranci oraz posiadacz weksla, wtedy jeżeli weksel znajdował się w ich ręku na obszarze Polski.

Posiadacz weksla nie opłaconego lub niedostatecznie opłaconego, obowiązany jest uiścić opłatę, zanim umieści na wekslu podpis, wypełni indos in blanco lub wręczy weksel innej osobie; posiadacz zaś weksla nie ostemplowanego (np. bank, który go otrzymał do inkasa) w ciągu tygodnia od dnia otrzymania weksla.

Weksle wystawione **zagranicą, podlegają wtedy opłacie wedle** naszej ustawy jeżeli:

1) Miejsce płatności lub miejsce wymienione obok nazwiska trasata (przekazanego) znajduje się w Polsce, albo

2) gdy weksel opiewa na walutę polską przy wekslu wystawionym zagranicą, albo

3) gdy zapłata nastąpi w Polsce w całości lub w części, albo

4) gdy weksel jest zaskarżony w Polsce.

Przy tych wekslach należy w wypadkach pod 1 do 2 uiścić opłatę w ciągu tygodnia od dnia wprowadzenia do Polski. W wypadkach pod 3 i 4 należy uiścić opłatę przy przyjęciu zapłaty, względnie przed wytoczeniem skargi.

Uwaga: Z tych przepisów wynika, że weksel musi być opłacony przed umieszczeniem podpisu, albo zrobieniem jakiegokolwiek użytku z weksla.

Dodatkowo stemplować weksla nie wolno, gdyż znaczki kasować może wyłącznie Urząd skarbowy. Oczywiście karę opłacają ci co podpisali weksel przed jego należytem ostemplowaniem.

Kara wynosi przy wadliwem ostemplowaniu lub nieostemplowaniu weksla 25-krotną należytość.

Skala opłat wekslowych wynosi w zasadzie 3 promille **bez względu jak długo weksel biegnie** ugrupowana wedle skali po 100 Zł. Do kwoty 50 Zł wynosi 20 gr; od 50—100 Zł — 30 gr; od 100—200 Zł wynosi opłata 60 gr; od 200—300 Zł wynosi 90 gr itd. po 3⁰/00.

Przykład: weksel np. na 865 Zł zaokrągla się na najbliższą setkę, tj. 900 Zł i od tego 3⁰/00, tj. 2 Zł 70 gr.

Od 1000 Zł wzrastają skale co 1000 Zł w zwyż: Przykład 7350 Zł — skala 8000 Zł; stempel 24 Zł.

Uwaga. Doniosłą ulgą jest, że opłatę 3⁰/00 opłaca się **od weksla bez względu jak długo on biegnie, a więc także od weksla płatnego po 3 miesiącach** od daty wystawienia, od którego dotąd płacono podwójną należytość.

Weksel in bianco opłaca 30 Zł.

Jeżeli w wekslu in bianco wpisano sumę wyższą od tej, która odpowiada uiszczonej opłacie, to zostanie wymierzona podwyżka 25-krotna kwoty nie uiszczonej.

Zasadnicze orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego

w sprawie dowodu z ksiąg handlowych przy pod. dochodowym.

Na poparcie zeznania o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego, przedstawił płatnik władzy skarbowej książki handlowe, które po przejrzeniu organ skarbowy uznał wprawdzie za nieodpowiadające zasadom buchalterji, jednakowoż za niebudzące wątpliwości co do swej rzetelności i opinję tę zanotował w akcie.

Mimo to obie instancje wymiarowe, bez bliższego zbadania przedłożonych ksiąg handlowych, określiły dochód podatkowy odmiennie od zeznania na podstawie posiadanych danych o stosunkach dochodowych płatnika. Jako motyw podano, że przedłożone księgi nie mają cech ksiąg handlowych, więc nie stanowią pełnego dowodu.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyszedł z założenia, że ustawa o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77 z r. 1923 poz. 607) a w szczególności art. 62 tejże ustawy nie zawiera żadnych przepisów co do tego, w jaki sposób płatnik ma na podniesione wątpliwości udzielać wyjaśnień i jakimi dowodami te wyjaśnienia uzasadniać, ani też nie stanowi nigdzie, by jedynie księgom handlowym służyła pełna moc dowodu. Przeciwnie, **zdaniem Najwyższego Trybunału Administracyjnego, o ile nie budzi wątpliwości, winien być uznany za dopuszczalny i pełnowartościowy,** a zatem dowód nie może być odrzucony jedynie dlatego, jako nieudały, że środki, jakimi był przeprowadzony, nie mają kwalifikacji pełnych dowodów, t. zn. nie odpowiadają pewnym z góry ściśle określonym wymogom. Wobec tego niema uzasadnienia w ustawie odrzucania zapisków handlowych dlatego tylko, że nie są księgami handlowemi, skoro urzędownie skonstatowano, że zapiski te co do swej rzetelności nie budzą wątpliwości.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny uchylił zaskarżone orzeczenie instancji odwoławczej jako niezgodne z ustawą (wyrok z dnia 7 maja 1926) L. Rej. 1758/24.

Kto winien drożyźnie.

Zestawimy tu kilka dat, z których każdy zrozumnie, gdzie leży przyczyna wzrostu drożyzny. Prawdziwość ich każdy stwierdzić może, gdyż są to daty zaczerpnięte z wykazów Głównej Kom. Statystycznej w Warszawie. Daty te wykazują, że od listopada 1925 do listopada 1926 ceny artykułów zagranicznych zupełnie nie wzrosły, a ceny artykułów krajowych wzrosły o 40 do 100%.

Konkluzją tego ustalenia jest, że ceny artykułów w obrocie handlowym, które ustalają kupcy, nie wzrosły, natomiast przy cenach ustanawianych przez producentów rolnych, właścicieli kopalń krajowych i fabrykantów rodzimych wzrosły one od 40 do 100 proc.

Oto daty cen głównych artykułów w listopadzie 1925 i w listopadzie 1926. (W I. rubryce są ceny z listopada 1925 — w drugiej o rok późniejsze, a więc obecne).

1 kg. chleba jasnego . . .	0·35	0·66
1 kg. chleba ciemnego . . .	0·30	0·45
100 kg. mąki żytnej jasnej . .	32-37	56·—
1 kg. mąki pszennej jasnej det.	0·40	95·—
mięso wołowe średniej jakości z dokładką za kg. . . .	Zł 1·20	2·40
1 kg. mięsa wieprzowego . .	2·20-2·60	3·20-3·60
1 kg. smalcu kraj. (ceny maks.)	Zł 2·40	4·80
1 kg. słoniny kraj. (ceny maks.)	Zł 2·—	4·20-4·40
1 kg. masła deserowego .	Zł 4·70-5·20	7·40-7·60
1 jajko (na rynku) . .	Zł 0·17-0·20	0·24-0·26
1 litr mleka	0·30-0·45	0·45-0·55
100 kg. ziemniaków . .	Zł 5·—6·—	10·—12·—

A teraz ceny w tychże samych okresach wyłącznie artykułów zagranicznych, które kupcy pokrywać musieli w obcych walutach. Ponieważ kurs dolara wynosił w połowie listopada 6·50 do 7 Zł a obecnie 9 Zł wyrównuje zwyżka 20 proc. tylko różnicę kursu i nie stanowi żadnego zarobku ani nieuzasadnionej podwyżki cen. — Otóż 1 kg. kawy palonej najlepszego gatunku kosztował Zł 11 obecnie 13·50

1 kg. kawy Santos	Zł 8·—	obecnie	9·20
1 kg. herbaty	„ 20·—	„	26·—
1 kg. ryżu	„ 0·76	„	1·06
1 kg. szmalcu amer.	„ 3·20	„	4·20
1 kg. słoniny amer.	„ 3·20	„	4·—

Wyroby włókniste zagraniczne **staniały** w tym czasie o 30 procent.

Powyższe daty statystyczne wykazują niezbicie, **że tam, gdzie ceny regulowały rynki światowe i kupiectwo, ceny** nie wykazują żadnej zwyżki, tam zaś, gdzie ustalenie wysokości cen było w ręku krajowych producentów, zwyżki dochodzą do 100 proc. przyczem największą zwyżkę wykazują najbardziej podstawowe i najniezbędniejsze artykuły, które obciążają najbardziej budżety najbiedniejszych a więc urzędników, robotników, drobnych kupców i rzemieślników, t. j. ziemniaki, mąka, chleb i tłuszcz.

Ale nie przeszkadza to wszystko rządowi, że dalej bezczynnie przypatruje się ciągle zwyżce cen zboża, węgla, cukru a równocześnie na razie komisjami i komunikatami zwalcza różnych pośredników.

Niewłaściwe źródła zakupu detalistów.

Krytykuje się obecnie, że nie wszyscy kupcy i ich sposób sprzedaży dostosowane są do nowoczesnych form. Nasz klient wymaga od kupca zupełnie czego innego, jak w czasach inflacji lub w czasach braku towarów. Podobnie jak handel dzieli się na importowy, detaliczny i kramarski, tak też i formy zakupu bywają rozmaite, czyto przez swoich reprezentantów zagranicznych czy przez swoich mężów zaufania, przez korespondecję lub telegraficzną ofertę, czy wreszcie przez agenta zagranicznej firmy.

Importer taki kupuje po największej części całemi latami u jednego i tego samego dostawcy, a wszelkie spory, wynikłe między nimi, załatwia arbitraż giełdy.

W handlu hurtownym sprawa ta przedstawia się nieco inaczej. Ruchliwy hurtownik objeżdża sam albo przez swojego męża zaufania odnośne centra przemysłowe, kupuje całe partje wprost u fabrykanta, albo u generalnego zastępcy tegoż. Takich hurtowników jest jednak u nas bardzo mało, gdyż większość stanowią hurtownicy, którzy zakupy swoje czynią dorywczo; dziś kupuje u tego — jutro u innego przemysłowca, nie zależy mu zupełnie na utrzymaniu konesansów długoterminowych i skutkiem tego kupiec detaliczny zaopatrywany przez takiego hurtownika, nie może się liczyć z odpowiednią obsługą, gdyż ten hurtownik nie posiada stale na składzie towaru w żądanym gatunku i odpowiedniej cenie.

Detaliści u nas rzadko wyjeżdżają na zakupy, a jeżeli to czynią, mają czas nader ograniczony, wpadają tedy do jednego lub drugiego hurtownika, kupują gdzie taniej lub gdzie udzielają im dłuższego kredytu. Odwiedzają również kupców detalicznych, szczególnie w mniejszych miejscowościach, oferując im towar. Jest to typ u nas w Małopolsce dawniej nieznany t. zw. „schlepper“. Jest to albo drobny kupiec albo handlarz, który przyjeżdża do danej miejscowości, odwiedza kilku kupców z towarem, derutuje ceny tak, że niekiedy w jednym i tym samym dniu kupuje się u tego schleppera towar o 20—30 procent taniej jak sprzedał innemu. Oczywiście, że to na handel detaliczny nie może dobrze działać, nie mówiąc już o tem, że gatunek towaru bardzo często nie odpowiada zapotrzebowaniu, a skutek tak wielkiej różnicy w cenie jest ten, że konsument ma słuszne żale do kupca, że jeden i ten sam towar oferują mu w innym sklepie o tyle taniej.

Z przytoczonych powodów **powinno być rzeczą branżowych wydziałów** wprowadzić do swoich branż uchwałę, obowiązującą członków danej branży, **aby pod żadnym pozorem nie zakupywali u tych przygodnych dostawców.**

Zagranicą założyli kupcy detaliczni dla wszystkich niemal branż silne, na silnych podstawach ufundowane **biura zakupu**. Handel detaliczny może śmiało obejść się bez całego szeregu pośredników, którzy niemało wpływają na podrożenie i pogorszenie jakości danego towaru i będzie rzeczą naszego handlu detalicznego przeprowadzić gruntowną reorganizacją form zakupu, które w tej chwili tyle zostawiają do życzenia.

Wiemy, że po depresji handlowej w roku 1925, nasz handel hurtowny, a raczej wybujałości tegoż handlu hurtownego, ustępują wskutek ogromnego wyjałowienia i dużo jeszcze firm hurtownych musi zniknąć, aby stosunek handlu hurtownego do detalicznego stał się unormowanym.

Czek i jego zastosowanie.

Książka prof. Dra **Z. Sarny** ukazała się ostatnio we wszystkich księgarniach, główny skład księgarnia Gebethner i Ska w Krakowie

Cena 2·50.

Treść tej książki obejmuje:

1) obowiązujące w Polsce prawo czekowe
2) technikę obrotu czekowego
3) szczególne zastosowanie czeków

Jak z tego zestawienia treści książki prof. Sarny wynika, ujmuje ona całokształt wiadomości o czeku a przedstawiona jest w sposób tak przejrzysty i praktyczny, iż korzystać z niej mogą wszyscy, którym na stosowaniu i rozwoju obrotu bezgotówkowego-czekowego w naszem państwie zależy.

Szczególnie część trzecia tej książki opisująca głównie obrót czekowy w P. K. O. i w Banku Polskim, a więc w instytucjach, z któremi każdy kupiec stale się styka, posiada dla użytku praktycznego duże znaczenie, w niej bowiem, poza praktycznem przedstawieniem stosowanej w tych instytucjach techniki obrotu czekowego, przedstawia autor i uzasadnia te wszystkie korzyści, które obrót czekowy każdemu z osobna i wszystkim razem przynosi.

Oceniając więc dosadne znaczenie tej tak pożytecznej książki prof. Sarny, należy wyrazić życzenie, by znalazła się ona w rękach jaknajszerszych sfer naszego kupiectwa.

Bank Polski donosi:

Celem uniknięcia ewentualnego zwracania podanych do dyskonta weksli, przypominamy treść art. 26 dekretu o rejestrze handlowym (Dziennik Praw Nr. 14 z dn. 8 lutego 1919 r. str. 238), który brzmi następująco:

„Firma spółki akcyjnej, komandytowo-akcyjnej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością tworzy się w zasadzie od przedmiotów przedsiębiorstwa. Musi ona zawierać w sobie wyrazy: „spółka akcyjna“, względnie „spółka komandytowo-akcyjna“, względnie „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ **bez skrócenia“.**

Jednocześnie przytaczamy treść art. 40 tegoż dekretu:

„Prokurent, podpisując firmę, dodaje do niej wzmiankę, oznaczającą prokurę i swój podpis“.

Prosimy o przestrzeganie, ażeby na wekslach podawanych do dyskonta, podpisy zarówno wystawców, jak i żyrantów, odpowiadały ściśle rejestrom handlowym tych firm, gdyż od dnia 10 grudnia r. b. weksle. podpisane niezgodnie z przytoczonymi artykułami, będą przez Bank Polski bezwzględnie odrzucane.

Jednocześnie prosimy przestrzegać, ażeby osoby prywatne i firmy nierejestrowane podpisywały się pełnem imieniem i nazwiskiem, przyczem brzmienie firmy remitenta i pierwszego żyranta winno być identyczne.

Bank Polski
Oddział Główny w Warszawie.

NADESŁANE.

Zarząd Gremjum Właścicieli Przedsiębiorstw Spedycyjnych i Przewozowych w Krakowie zawiadamia, iż z dniem 10 listopada b. r. weszła w życie następująca nowa taryfa za czynności spedycyjne;

Grupa A.

obejmująca prowizje przy przesyłkach zagranicznych.

1) Przy wysokości kwoty cła do Zł 100 – 10% od sumy cła, najmniej Zł 8
„ „ „ „ od „ 101 — do 1000 od pierwszych Zł 100 Zł 8 plus 3% od reszty
„ „ „ „ „ „ 1000 wzwyż od pierwszych Zł 1000 Zł 35 plus 1% od reszty

2) Wydatki za deklaracją celną, stemple, statystykę i marki statystyczne efektywnie.

Grupa F.

obejmująca przewoźne.

1. Przewóz w obrębie dworca towarowego tj, z jednego magazynu do drugiego za każde rozpoczęte 100 kg,:

a) przy przesyłkach do 300 kg — Zł. 1·20
b) „ „ „ 1000 „ — „ 1·00
c) „ „ powyżej 1000 „ do 5000 kg — „ 0·80
d) „ „ „ 5000 „ — „ 0·60

2. Przewóz z dworca do miasta i napowrót w obrębie wielkiego Krakowa:

a) za każde 100 kg. przy przesyłkach drobnicowych — Zł. 1·20
b) minimum od przesyłki do 100 kg. — „ 2·00
c) za każde 100 kg. przy przesyłkach, wagonowych — „ 0·80
d) przy przesyłkach, których pojedyncze sztuki ważą od 200 kg. do 400 kg. zaliczony będzie do powyższych stawek dodatek — 50%
e) przy przesyłkach, których pojedyncze sztuki ważą od 400 do 600 kg. zaliczony będzie dodatek — 100%
f) przy przesyłkach powyżej 600 kg. sztuka według umowy ze stroną.

Uwaga: Za przewóz mąki, cukru, ryżu i roślin strączkowych przy przesyłkach wagonowych za 100 kg. — Zł 0·60

Powyższe stawki odnoszą się tylko do lokali parterowych i frontowych; przy innych wedle umowy.

Uwaga: Za drobnicowe uważane są przesyłki do łącznej wagi 3000 kg. Za przewóz wagonowych ładunków skóry, manufaktury itp. artykułów drogocennych i wymagających specjalnej opieki, zalicza się stawki obowiązujące, dla przesyłek drobnicowych.

Za przewóz materjałów budowlanych przy przesyłkach wagonowych:

a) z dworca towarowego za 100 kg — Zł 0·50
b) z Grzegórzek i Krakowa-Wisły za 100 kg. — „ 0·40

Za przewóz węgli przy przesyłkach wagonowych za 100 kg — „ 0.30
„ „ drzewa opał. przy przesyłkach wagonowych za 100 kg. — „ 0·35

Sekretarz: Z. Auerbach — Starszy: E. Teufel

Kartel cementowy ma powstać w Polsce. Obecnie toczą się obrady celem założenia centralnej organizacji w skład której weszłyby wszystkie cementownie w Polsce.

Z życia organizacji.

Podobnie jak we wszystkich miastach Polski, zaznaczyć wypada, iż również Kraków zrozumiał konieczność przystąpienia do gruntownej reorganizacji branż. Doświadczenie bowiem nauczyło, iż bolączki względnie potrzeby danej branży najlepiej znać i zaradzić im może sprężysta organizacja branżowa.

W ostatnich tygodniach zorganizowały się przy Krak. Stow. Kupców następujące branże:

Branża papiernicza: Przewodniczący Wolf Rosenblum, zastępca: Izydor Gottlieb, sekretarz: Szyja Neumann, Buttner, I. Kühlbert, Bernard Steigbügel, Szymon Dürstenfeld.

Branża galanteryjna: Przewodniczący: Łazarz Margulies, zastępca Hugo Weinmann, sekretarz: M. Stricker, Horowitz Salo, Haller Emil, Fallman Artur, Goldman Izrael, Maks Aohrer, Licht Izak, Landesdorfer.

Branża obuwiowa: Przewodniczący: R. F. Monderer. sekretarz: Józef Kluger, skarbnik: M. Bochenek.

Branża drzewna: Przewodniczący: Izydor Landau, sekretarz: Samuel Gryszpan, Krischbaum Joel, N. Schönfeld, W. Stöger, I. Diamant.

Branża budowlana: Przewodniczący: Emil Silberbach, Inż. Libman Lipperman.

Branża meblowa: Przewodniczący: Beer Honigwachs, zastępca: Goldberger, sekretarz: Inż. Holländer, zast. sekretarza: Maurycy Pleszowski.

Branża cukierniczo-owocowa: Przewodniczący: Atlas, zastępca: Henryk Goldberger, sekretarz: A. Haubenstock, Szymon Bohrer, K. Wohlfeiler, Felczer. M. Wohl, Kopczyńska, Steiner.

Branża spożywcza: Przewodniczący: L. Fromowicz, zastępca Józef Wurzef, Feuereisen, Pfefferbaum, Erbstman, M. Kammer, Aron Baum, Gutter, Kautman.

W najbliższych dniach spodziewaną jest organizacja dalszych branż. Dotychczas mają poszczególne gałęzie handlu do zanotowania szereg uchwał, odnoszących się do stosunków wewnętrznych, jakoteż skutecznych poczynań wobec miarodajnych Władz.

Kartel naftowy w Polsce przedłużył swój żywot na dalsze lat 5.

Powolna odbudowa ochrony lokatorów w Niemczech. Ma obecnie nastąpić w Niemczech powolne zniesienie ustawy o ochronie lokatorów. Urząd najmu nie mg mieć obecnie wpływu na najem mieszkań, których czynsz w Berlinie np. wynosi 3000 M. rocznie. Natomiast lokale przemysłowe, biura sklepy, podlegają nadal przedwojennym prawom t. j. co do czynszu i wypowiedzenia, moze nastąpić dobrowolna umowa. W każdym razie najbliższy termin wypowiedzenia obreśla rozporządzenie na dzień 1 kwietnia 1927.

Import zboża z Rumunji w ostatnich dniach przyjął znaczne rozmiary w związku ze zwyżkowemi cenami na naszych rynkach zbożowych i minimalnej podaży,

W niedzielę, dnia 28 listopada 1926 r. odbędzie się o godz. 5 wieczorem w salach Krak. Stow Kupców. Grodzka 43

ODCZYT
Adw. Dr. Ignacego Schwarzbarta
na temat:
Nieuczciwa konkurencja.

W odczycie tym oraz w dyskusji będzie omawiana nader aktualna sprawa w związku z nowowydaną ustawą, wobec czego o liczny udział uprasza Wydział Krak. Stow. Kupców

---

KRONIKA.

Przeciw ryczałtowaniu podatku obrotowego dla drobnego handlu i przemysłu oświadczyła się na ostatniem posiedzeniu lwowska Izba handlowa.

Ulgi celne na maszyny i aparaty niewyrabiane w kraju. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zawiadamia interesowanych, iż z dniem 9 listopada b. r. nastąpiło rozszerzenie rozporządzenia o ulgach celnych przy przywozie maszyn i aparatów niewyrabianych w kraju.

Od powyższego terminu stosowane będzie cło ulgowe (20 proc. cła normalnego) nietylko przy przywozie maszyn i aparatów niewyrabianych w kraju, o ile stanowią części składowe nowoinstalowanych kompletnych urządzeń i oddziałów zakładów przemysłowych, lecz także przy imporcie takich maszyn i aparatów, które **mają służyć do obniżenia kosztów względnie zwiększenia produkcji przemysłowej i rolnej.**

O rozdział podatku dochodowego na raty. Rada naczelna zrzeszenia kupiectwa polskiego zwróciła się do ministra Skarbu z memorjałem, domagającym się rozłożenia na raty podatku dochodowego, którego termin płatności minął z dniem 31 października. Ministerstwo skarbu zajmuje wobec powyższego memorjału stanowisko negatywne i zaznacza, że jedynie tylko w wyjątkowych wypadkach, prośby indywidualne będą mogły uzyskać uwzględnienie.

O obniżenie podatku obrotowego na artykuły kolonjalne. Według relacji pism łódzkich, podjęły organizacje kupieckie miasta Łodzi, w związku z mającą nastąpić redukcją stopy procentowej podatku obrotowego w sprzedaży hurtowej, starania w kierunku rozszerzenia tych ulg. Chodzi mianowicie o wciągnięcie na listę artykułów, opłacających w hurtowej sprzedaży pół proc., w detalicznej zaś 1 proc. od obrotu towarów kolonjalnych, stanowiących bezsprzecznie artykuły pierwszej potrzeby, jak kawę, herbatę, ryż, pieprz i tp. Realizacja postulatu tego, który jest obecnie przedmiotem rozważań w ministerstwie skarbu, posiada niezwykle doniosłe znaczenie dla importerów łódzkich, to też organizacje kupieckie postanowiły wysłać do Warszawy specjalną delegację, która w obszernym memorjale sprecyzuje potrzeby kupiectwa łódzkiego w tym kierunku, które są zresztą i postulatami kupców z całej Polski w tych branżach.

Z rynków towarowych. Cukier podrożeje o 20 groszy na 1 kg. Dla charakterystyki zarobku w handlu cukru konstatujemy, że hurtownicy płacą za cukier 1·31, a detaliści już go sprzedają po 1·35 konsumentom.

15 grudnia i w dniach następnych odbędzie się w Warszawie w ministerstwie Przemysłu i Handlu konferencja zainteresowanych w przemyśle i handlu drzewem. Tę konferencję ma poprzedzić narada z ministrem rolnictwa.

Prof. Kemmerer miał w swoich wnioskach doradzić rządowi, by w ciągu najbliższych lat 3 nie dopuścił do nowych wyborów, bo agitacja wyborcza i wybory wpłynąć mogą ujemnie na sanację finansową. Dalej stwierdza prof. Kemmerer konieczność redukcji korpusu czynnych oficerów do 30.000 i urzędników kolejowych do 68.000, stojąc na stanowisku, że siła podatkowa społeczeństwa polskiego, nie zniesie większej ich liczby. Tak donosi Hajnt (Nr. 255)

10 proc. podwyżka obecnych taryf kolejowych za transport towarów została już postanowioną z dniem 1 grudnia. Dopiero z końcem miesiąca ma zapaść decyzja co do podwyżki taryf osobowych.

Ochrona praw posiadaczy przedwojennych polic. ameryk. zakł. ubez. Ministerstwo Skarbu a mianowicie Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń komunikuje, że konsulat generalny Rzpltej Polskiej w Nowym Jorku, zajmuje się obecnie ochroną praw posiadaczy przdwojennych polic amerykańskich zakładów ubezpieczeń New York Life i Aequqitable. Ministerstwo skarbu zwraca uwagę, aby posiadacze takich polic we własnym interesie zgłaszali swe pretensje do konsulatu w celu zapobieżenia przedawnieniu.